

— Kommissionen pålægges at betale en af Domstolen nærmere fastsat del af KWS' sagsomkostninger ved sagen i første instans og i appellsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten anført to anbringender.

Første anbringende

Med det første anbringende gør appellanten gældende, at Retten har tilsidesat ligebehandlingsprincippet og det grundlæggende krav om, at retlige afgørelser ikke må være selvmodsigende, idet den i den anfægtede dom på selvmodsigende vis lægger det samme bevis til grund med hensyn til appellanten, KWS, og Shell Nederland Verkoop Maatschppij B.V. (herefter »SNV«) (SNV's søgsmål har givet anledning til Rettens dom af 27.9.2012, sag T-343/06) uden nogen — endsige nogen overbevisende — begrundelse derfor, selvom KWS og SNV ifølge den anfægtede dom spillede den samme rolle i forbindelse med kartelaftalen.

— Rettens bedømmelse af KWS' og SNV's angivelige roller som anstiftere og ledere må betragtes i sammenhæng: Kommissionen fastslog i sin beslutning, at KWS og SNV i forening var de ledende kræfter bag kartellet.

— Bevisværdien af en række af de af Kommissionen mod KWS og SNV fremførte beviser er blevet bedømt af Retten på en ikke holdbar selvmodsigende måde.

— På den baggrund kan det synspunkt, at alene KWS skulle have haft en ledende rolle inden for det konstaterede kartel af bitumenleverandører og vejbygningsvirksomheder, ikke opretholdes.

Andet anbringende

Med det andet anbringende gør appellanten gældende, at Retten har tilsidesat forbuddet mod vilkårlighed, ligebehandlingsprincippet og proportionalitetsprincippet, idet den i den anfægtede dom har fastslået, at den af Kommissionen på grundlag af KWS' anstiftende og ledende rolle anvendte forhøjelse af bøden på 50 % skal fastholdes, selv om den fastslog, at der ikke forelå tilstrækkeligt grundlag for formodningen om en anstiftende rolle.

— Da opfattelsen om, at alene KWS kunne tilregnes en ledende rolle, ikke kan lægges til grund, gælder dette også for forhøjelsen af bøden.

— Retten har ved at opretholde den af Kommissionen foretagne bødeforhøjelse, selv om Kommissionen ikke har forelagt tilstrækkelige beviser for en af de to tilgrundliggende

omstændigheder for bødeforhøjelsen, »belønnet« Kommissionen for manglende omhu ved vurderingerne i den anfægtede beslutning.

— Ligebehandlingsprincippet og proportionalitetsprincippet er til hinder for, at Retten kunne opretholde bødeforhøjelsen på 50 % over for KWS (endda i fuldt omfang), samtidig med at den i den parallelle sag i sag T-343/06 i forhold til SNV bl.a. fuldstændig ophævede den.

— På den baggrund kan bødeforhøjelsen, således som den er foretaget til skade for KWS, ikke opretholdes.

(¹) Kommissionens beslutning K(2006) 4090 endelig af 13.9.2006 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] (sag COMP/E/38.456 — Bitumen (NL)).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 14. december 2012 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs mod GMAC UK PLC

(Sag C-589/12)

(2013/C 71/12)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Sagsøgt: GMAC UK PLC

Præjudicielle spørgsmål

1) I hvilket omfang er en afgiftspligtig person berettiget til for to transaktioner vedrørende de samme varer både (i) at påberåbe sig den direkte virkning af en af bestemmelserne i Rådets direktiv 77/388 (¹) (herefter »sjette momsdirektiv«) for en transaktion og (ii) at støtte sig til bestemmelserne i national ret for den anden transaktion, når dette fører til et samlet afgiftsmæssigt resultat for de to transaktioner, som hverken den særskilte anvendelse af national ret eller sjette momsdirektiv på disse to transaktioner fører til eller tilsigter at føre til?

- 2) Såfremt svaret på spørgsmål 1 er, at der er omstændigheder, hvorunder den afgiftspligtige person ikke er berettiget til at gøre det (eller ikke er berettiget hertil i et bestemt omfang), hvilke omstændigheder er der da tale om, og navnlig hvilket forhold mellem de to transaktioner kan give anledning til sådanne omstændigheder?
- 3) Er svarene på spørgsmål 1 og 2 anderledes i henhold til, om den nationale behandling af en af transaktionerne er i overensstemmelse med sjette momsdirektiv eller ikke?

(¹) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Sag anlagt den 20. december 2012 — Europa-Kommissionen mod Italien

(Sag C-596/12)

(2013/C 71/13)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Enegren og C. Cattabriga, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den italienske republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 1, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser (¹), idet den har udelukket kategorien »dirigenti« (ledere) fra anvendelsesområdet for den mobilitetsprocedure, der er fastsat i artikel 4 i lov nr.223/1991, sammenholdt med artikel 24 i samme lov.

— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ifølge Kommissionen har Den Italienske Republik tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 1, stk. 1 og 2, i direktiv 98/59/EF, idet den udelukkede kategorien »ledere« fra anvendelsesområdet for den mobilitetsprocedure, der er fastsat i artikel 4 i lov nr.223/1991, sammenholdt med artikel 24 i samme lov.

Direktivet regulerer den procedure til information og høring af arbejdstagernes repræsentanter, som arbejdsgiveren skal overholde, når denne ønsker at foretage kollektive afskedigelser og regulerer selve proceduren for kollektive afskedigelser.

Disse procedurer finder i henhold til direktivets artikel 1, stk. 2, anvendelse på afskedigelser, der foretages af arbejdsgiveren af en eller flere grunde, som ikke kan tilregnes arbejdstageren selv, når antallet af afskedigelser er større end en grænse, der fastsættes i forhold til antallet af arbejdstagere i virksomheden. Ved beregningen af antallet af arbejdstagere i virksomheden samt af antallet af foretagede afskedigelser, skal alle arbejdstagere medregnes, uafhængigt af deres kvalifikationer og funktioner med undtagelse alene af arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse, offentligt ansatte arbejdstagere og besætninger på søgøende skibe.

Den italienske lovgiver foretog i forbindelse med gennemførelsen af direktiv 98/59/EF en udelukkelse fra anvendelsesområdet for den af lovgiver fastsatte procedure til information og høring ved kollektive afskedigelser af »dirigenti«, som i henhold til den italienske civillovbog imidlertid falder inden for begrebet arbejdstagere. Denne udelukkelse af ledere i italiensk ret er nemlig meget bred og omfatter ligeledes arbejdstagere, der ikke har særlige beføjelser i en virksomhed, og som alene kvalificeres som »dirigenti«, fordi de har større erhvervmæssige kvalifikationer.

(¹) EFT L 225, s. 16.

Appel iværksat den 20. december 2012 af Ningbo Yonghong Fasteners Co. Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 10. oktober 2012 i sag T-150/09, Ningbo Yonghong Fasteners Co. Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-601/12 P)

(2013/C 71/14)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Ningbo Yonghong Fasteners Co. Ltd (ved advokaten F. Graafsma og J. Cornelis)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI)